

ובין האמרי על כן יאמר בספר מלחמות יהודה
את והב בסופה ואת הנזלים ארנון ואשד הנזלים
אשר נטה לשבת ער ותשען לגבול מואב ומשם
בארה הוא הבאר אשר אמר יהודה למשה אסף את
העם ואתנה להם מים

וישראל את השירה הזאת עלי באר עלו לה באר
זכורה שרים כרוה נדיבי העם במזחקה במשענתם
וממדבר מתנה וממתנה זולתאל ומזולתאל במות
ומבמות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה
ותשקפה על פני הישימון

וישלוה ישראל מלאכים אל סיוון מלך האמרי
לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא
נשתה מי באר בדרך המלך לך עד אשר לעבר
גבלך ולא נתן סיוון את ישראל עבר בגבלו ויאסף
סיוון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה
ויבא יהודה וילוזם בישראל ויכדו ישראל לפי
זרב ויירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמו
כי ען גבול בני עמו ויקוז ישראל את כל הערים
האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בזשבו
ובכל בנתיה כי זשבו עיר סיוון מלך האמרי
הוא והוא לוזם במלך מואב הראשון ויקוז את
כל ארצו מידו עד ארנון על כן יאמרו המושלים
באו זשבו תבנה ותכונן עיר סיוון כי אש יצאה
מוזשבו להבה מקרית סיוון אכלה ער מואב
בעלי כמות ארנון אוי לך מואב אכדת עם כמוש
נתן בני פלישם ובנתיו בעבית למלך אמרי סיוון
ותירם אכד זשבו עד דיבן ותשים עד נפח אשר
עד מידבא וישב ישראל בארץ האמרי וישלו
משה לרגל את יעזר וילכדו בנתיה ויירש את
האמרי אשר שם ויפנו ויעלו דרך הבשן ויצא
עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה
אדרעי ויאמר יהודה אל משה אל תירא אדנו כי
בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית
לו כאשר עשית לסיוון מלך האמרי אשר יושב
בזשבו ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד
כלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו
בני ישראל ויזזו בערבות מואב מעבר לירדן
ירזו

וירא בלק בן צפור את
כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני
העם מאד כי רב הוא ויקש מואב מפני בני ישראל
ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילזכו הקהל
את כל סביבתנו כל זך השור את ירק השדה

Balak

Weekday 1: Num. 22:2-4

וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן־צִפּוֹר

וּבְלֶקֶת בֶּן צְפוּר מֶלֶךְ לְמוֹאָב בֵּלַעַת הַהוּא וַיִּשְׁלַח
מַלְאָכִים אֶל בַּלְעָם בֶּן בְּלַעַם בֶּן בְּעוֹר פְּתוּרָה אֲשֶׁר עַל
הַנָּהָר אֲרָץ בְּנֵי עַמּוֹ לִקְרֹא לוֹ לֵאמֹר הֲיֵשׁ עִם
יֵשָׁא מִמִּצְרַיִם הֲיֵשׁ כֹּסֶה אֶת עֵינַי הָאָרֶץ וְהוּא יִשְׁלַח
מִמֶּנִּי וְעָתָה לֵכָה יָא אֲרֵה לִי אֶת הָעָם הַזֶּה כִּי
עָשִׂים הוּא מִמֶּנִּי אוֹלֵי אוֹנֵל לֵכָה בּוֹ וְאָגִיד לְךָ מִן
הָאָרֶץ כִּי יִדְעֹתִי אֶת אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מִבְּרַךְ וְאֲשֶׁר
תֵּאָר יוֹאֵר וְיִלְכּוּ זָקְנֵי מוֹאָב וְזָקְנֵי מִדְיָן וְקַסְמִים
בְּיָדָם וַיִּבְאֹן אֶל בַּלְעָם וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו דְּבָרֵי בְלֶקֶת
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לִינּוּ הִנֵּה הַלְיִלָה וְהִשְׁבַּחְתִּי אֶתְכֶם
דָּבָר כַּאֲשֶׁר יִדְבַר יְהוָה אֵלַי וַיֵּשְׁבוּ עִרְי מוֹאָב
עִם בַּלְעָם וַיִּבְא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם וַיֹּאמֶר מִי
הָאֱלֹשִׁים הָאֵלֶּה עִמָּךְ וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל הָאֱלֹהִים
בְּלֶקֶת בֶּן צְפוּר מֶלֶךְ מוֹאָב שְׁלֹחַ אֵלַי הֲיֵשׁ הָעָם
הַיֵּשָׁא מִמִּצְרַיִם וַיְכַס אֶת עֵינַי הָאָרֶץ עָתָה לֵכָה
קָבֹד לִי אֶתוֹ אוֹלֵי אוֹנֵל לְהִלְזֵם בּוֹ וְגַם שִׁתִּי
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא
תֵאָר אֶת הָעָם כִּי בְרֹךְ הוּא וַיִּקָּם בַּלְעָם בְּבִקְרָה
וַיֹּאמֶר אֶל עֲרֵי בְלֶקֶת לֵכוּ אֶל אֲרַצְכֶם כִּי מֵאֵן
יְהוָה לַתִּתִּי לְהִלְךָ עִמָּכֶם וַיִּקְוֹמוּ עִרְי מוֹאָב וַיִּבְא
אֶל בְּלֶקֶת וַיֹּאמְרוּ מֵאֵן בַּלְעָם הִלְךָ עִמָּנוּ וַיִּסַּף עוֹד
בְּלֶקֶת שְׁלֹחַ עֲרִים רַבִּים וַיַּכְכִּדִים מֵאֵלֶּה וַיִּבְאֹן
אֶל בַּלְעָם וַיֹּאמְרוּ לוֹ כֹּה אָמַר בְּלֶקֶת בֶּן צְפוּר אֶל
יָא תִּמְוַע מוֹהִלְךָ אֵלַי כִּי כִבֵּד אֶכְבְּדְךָ מֵאֵד וּפְלֵ
אֲשֶׁר תֹּאמַר אֵלַי אַעֲשֶׂה וּלְכָה יָא קָבֹד לִי אֶת
הָעָם הַזֶּה וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל עַבְדֵי בְלֶקֶת אִם
יִתֵּן לִי בְלֶקֶת מִלֵּא בֵּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא אוֹכֵל לְעַבְדְּךָ
אֶת פִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת קִטְשָׁה אוֹ גְדוּלָה וְעָתָה
שָׁבוּ יָא בָּיָה גַם אֲתֶם הַלְיִלָה וְאַדְעָה מִזֶּה יִסַּף יְהוָה
דָּבָר עִמִּי וַיִּבְא אֱלֹהִים אֶל בַּלְעָם לִילָה וַיֹּאמֶר
לוֹ אִם לִקְרֹא לְךָ בָּאוּ הָאֱלֹשִׁים קוֹם לְךָ אֲתֶם
וְאֶךְ אֶת הַדְּבָר אֲשֶׁר אֲדַבֵּר אֵלֶיךָ אֲתוֹ תַעֲשֶׂה
וַיִּקָּם בַּלְעָם בְּבִקְרָה וַיִּזְכַּע אֶת אֲתָנּוֹ וַיִּלְךָ עִם
עֲרֵי מוֹאָב וַיִּזְזַר אַף אֱלֹהִים כִּי הוֹלֵךְ הוּא וַיִּתְעַב
מִלֵּאךְ יְהוָה בְּדֶרֶךְ לַעֲשׂוֹן לוֹ וְהוּא רִכַּב עַל אֲתָנּוֹ
וַיִּשְׁתִּי עֲרֵיו עַמּוֹ וַתֵּרָא הָאֲתָנוֹן אֶת מִלְאָךְ יְהוָה
לַעֲבֹב בְּדֶרֶךְ וַזָּרְבוּ שְׁלֹפָה בִּידּוֹ וַתֵּט הָאֲתָנוֹן מִן
הַדֶּרֶךְ וַתִּלְךָ בְּשַׂדָּה וַיִּךְ בַּלְעָם אֶת הָאֲתָנוֹן לְהַטִּיחָהּ
הַדֶּרֶךְ וַיַּעֲמֵד מִלֵּאךְ יְהוָה בְּכַמְשָׁעוֹל הַכְּרָמִים
צָדַר מוֹזֵה וַגָּדַר מוֹזֵה וַתֵּרָא הָאֲתָנוֹן אֶת מִלְאָךְ יְהוָה
וַתִּלְוֹזֵץ אֶל הַקִּיר וַתִּלְוֹזֵץ אֶת רֹגְלֵי בַלְעָם אֶל
הַקִּיר וַיִּסַּף לְהַכְתִּיחָהּ וַיִּסַּף מִלֵּאךְ יְהוָה עֲבוֹר

Balak
Weekday 2: Num. 22:5-7

וַיִּשְׁלַח מַלְאָכִים

Balak
Weekday 3: Num. 22:8-12

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם

Balak Weekday end